

[Marianne Jelved]

Jeg skal kort sige om Socialdemokratiets fire beslutningsforslag, at sammenholder man dem med S-planen, så er der sket ændringer, og jeg vil godt anerkende, at Socialdemokratiet har bevæget sig. Der er også visse dele, som vi ikke er glade for i Det Radikale Venstre, og specielt er det konsekvenserne for finanspolitikken, som bekymrer os temmelig meget, men sådan nogle ting må jo kunne afklares under et udvalgsarbejde, og vi vil hvert fald medvirke til en positiv udvalgsbehandling.

Så har de kommunale besparelser været meget fremme i debatten i dag, og jeg vil godt minde om følgende kendsgerninger: Der er de to sidste år indgået aftaler mellem kommunerne og regeringen, som KL's forhandlere selv kalder frivillige. Det er aftalt ganske frivilligt og endda på kommunernes foranledning, at kommunerne og regeringen skal forhandle om en 4-årig aftale om udgifts- og indtægtspolitikken, og det er det, der er lagt op til i regeringens plan, også i den økonomiske reform, og det er derfor, der ikke er nogen specificering af, hvordan man når netop til de tal.

Nu er vi så nået til den fase af forhandlingerne, hvor parternes forslag drøftes her i salen. Det er forståeligt, at der er et stigende pres udefra, for at der kan skabes langsigtede og holdbare løsninger for Danmarks skyld. Jeg forstår derfor godt de socialdemokratiske borgmestre, DA's formands udtalelser i Børsen den 25. oktober 1989, og jeg forstår udmærket de fire formænd for de politiske ungdomsorganisationer, der søndag gav et bud på en løsning.

Jeg mener oprigtigt talt ikke, at en analyse af forhandlingsuenigheden kan føre til andet, end at der er enighed om mange ting, og at afstanden er til at overvinde. Det afgørende er, med Olof Palmes ord, at ville.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg vil gerne anerkende den klarhed, hvormed fru Marianne Jelved forsøgte at lægge op til nye forhandlinger med Socialdemokratiet. Det var jo en klarhed, der adskilte sig, synes jeg nok, fra den måde, Venstres og Konservatives ordførere udtrykte sig på i deres indlæg.

Men jeg er nødt til, når også fru Marianne Jelved prøver at tage socialdemokratiske borgmestre til indtægt for – sådan må man forstå det – noget andet end det, den socialdemokratiske

gruppe herinde har ment, at understrege så stærkt, som det overhovedet kan lade sig gøre, at der er ingen socialdemokratiske borgmestre, der har været uenige i, at de krav, der ligger i regeringens seneste udspil om kommunale nedskæringer i årene fra 1991 til 1994, er fuldstændig uacceptable. Det er sagt af Kommunernes Landsforenings formand, det er sagt af Amtsrådsforeningens formand så sent som i dag i Politiken, hvor Per Kaalund redegør for de problemer, der er.

Hvis det, regeringen var kommet med, var et forslag til uden forhåndsbetingelser at forhandle med kommunerne, ja, så var der jo ikke noget, som vi kunne blive uenige om. Men det, regeringen er kommet med, er en forhåndsramme for nedskæringer, som er langt større end det, hr. Grove havde regnet sig frem til, fordi der også er mange, mange hundrede millioner kroner i supplerende nedskæringer på folkeskolen gemt i regeringens oplæg, der er et skatte loft, som kommunerne skal betale gennem besparelser, osv. Derfor er det punkt i statsministerens seneste udspil helt uacceptabelt.

Men hvis det, man ville gøre, var at forhandle frit med kommunerne, som man plejer, og hvis det, man ville gøre, var at give kommunerne adgang til omsætte en eventuel konjunkturgevinst i lavere skatteprocenter uden forhåndsbindinger, så var det da et interessant udspil. Det er bare ikke det, der på noget tidspunkt er blevet afsendt fra regeringen til Socialdemokratiet. Det er noget helt, helt andet.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg vil gerne sige, at følgende blev jeg temmelig inspireret af i fru Marianne Jelveds tale: Økonomer har gjort meget godt, men du godeste, hvor har de også gjort tingene udviklede! Så man skal altså ikke, kun fordi en økonom, hvor vis han end måtte være, siger det, tro på, at det er det eneste saliggørende forslag, der kommer fra vismændene.

Jeg ved godt, at de vise mænd i sin tid blev nedsat som gruppe på forslag af Det Radikale Venstre, men jeg skal ikke undlade at gøre opmærksom på, at dagpengeloven er lavet af Socialdemokratiet og SF, og det var en god lov, lige indtil man begyndte med det makværk, man har lavet siden 1982, med den ene ændring efter den anden, så det er blevet et komplet